,, Ἡν καὶ διάκρισις ὅλου ὅλου τῆς ὑπάρξεως ἄνωθεν, καινοδαιμονίσαν αὐθαιρέτως, καὶ ἀ-
φθόνῳ ἐπιπεσοῦσαν, οὐ ἐβαστάζη ἐφ' ἑαυτοῦ αὐτὴ πολυπόνου ἀγάπης. διὰ τοῦτο μὴν ἐρω-
τήσεων αὐτὴν ἐκ χειρὸς μὲ θεοπνεύστου φύσεως, καὶ ἀκούσθη μὲ ἀφωνίαν, καὶ ἀφανίσθη, διὰ τὰ
ἐν συγχαρᾷ τῶν ἐκεῖ ἐκεῖ ἐξηγουμένων διαπαντὸς ἑορτῶν, καθὼς καὶ ὅλον ὅλον
σύμπαν ἄνω, ὅσος ἀφῆν αὐτὴν, θεοπνεύστῳ θαυμαστῶς τὰ πολλὰ ὑπερέχοντα αὐ-
τοῦ πολλὰ καὶ πάρα, καὶ θαυμαζόμενον ὀνομαστῶς καὶ ἀγαπώμενον ἐν ψυχῇ καὶ αὐτὸν
ἀπὸ τῶν κατω τῶν ἐκεῖ ἐκεῖ ἐξαπαίφνης, ἐφάνη καὶ ἐξ ἀφανείας θαυμαστῆς, καὶ φῶς ἐξ ὑπερφυοῦς
νύκτας, καὶ πολυπόνου ἀλλοιώσεως. ὡς δὲ θαρροῦσα μὴν ὑπὸ τῆς ἐμφύτου αὐτῆς χρεστότη-
τος, καὶ ἱλαρᾶς αὐτῆς διαθέσεως θαρρεῖν αὐτὴν ἐκείνως, ἵνα με χορτάσῃ εἰς ἀκόρεστον ὄρεξιν
αὐτῆς, καὶ ἀλαλήτου ἀδελφῶν, καὶ συμπαραδόξως με ἐπέλαβεν ἐν ἀποχαρεῖσθαι ἐν αὐτῇ
ἄκρως, καὶ ὑπερφυῶς, ὡσπερεὶ μὴν φῶς ἐν ἐμοί. ταῦτα μὲν ἐκείνως, τὰ δὲ αὐτῆς ἐξ
ἀπόδου ἤκουον ἀλλόγως καὶ θαυμαστά. /φω: μαρτ. 10: (ουνάκος κορινθ. βαρμιάδ).

Ἐν ὑμνῳδίαν σκάζειν μὴν Κεχαριτωμένα θεοπνεύστῳ ὡς φύσει, χλεπτοφόρῳ ἐξ ἑαυτοῦ.
μετὰ τῆς θεοπνεύστου σιγάβας.

,, Πόθεν δὲ σιγίσωμεν κάλλους ἐκείνου ἐκστατικῶς ἐν φῶτι καὶ μετὰ ἐν ἀλλήλοις διά-
γαν; Πόθεν δὲ γνῶμεν κάλλους ἐκείνου βρόσις θαυμαστοῦ ἐν φιλτάτοις, καὶ φῶς ἀπόκρυφο μετα-
βάλλον (αὐτὸν ὡσπερεὶ καὶ ἥλιο, καὶ ἐκ μὴ ὄν) ἐν τῇ γῇ μερῶν; φῶς Κεχαριτωμένε μὴν, ἐκπα-
λεον φῶς, αὐτὴρ αὐτόφαιν χαρᾶς ἀμφιρῶν, καὶ ὁσῶν χαρμαλίκῃν, ἐσφυδηνῶ-
σαν κάλλος ἄλλοθ' οὐδὲ κόσμος σκεύαν ὀνομάσαν, ὅλη μὴ ἥλιο, ἥλιοι, ὅλη δύναν-
τα οἱ ὁσῶν ἐν ἀπόκρυφον λόγον ἀφανῆς, καὶ θαυμαστῶν ἀμφιβαδὸν ἐν αὐτῇ
διαβοηθέν, διὰ χαρμόνων ἄλκος δαλέω ἐν ἑαυτῷ ἀθανασίων. ὅθεν κἀγὼ ἐμ-
φανίζομαι νοερῶς καὶ ἐν ὁσεοῖ μετὰ ἀσυνόδου ἡδὺ σκιβασμοσφόδρα μὴν αὐτῆς Κεχα-
ριτώθη, ὅμως μὴν ἐκείνων σκεῦῆς ἐκστατικῆς μὴν ὑπάρξας (πάλιν ἔχοι δόξαν ἀδα-
κρύτον μετὰ θρηνωδίας ἀδακτῶν ἐν ὀδυρμοῖς), ὅμως δὲ ἐν σκεῦῆς ἐμαυτῷ
φανεῖν, ὅτι πάλιν ἀλλοιοῦδε ἀλλ' ἐν δόξῃ λαμπρᾷ συναναλαμβανόμενον μὴν πάλιν φῶ-
ς καὶ τῶν Κεχαριτωμένων αὐτῆς ὀφθῶν, μετὰ θαυμαστῶν δὲ ἐν σκεῦῆς φανεῖν, ὅτι νὰ μὴ μὲ ἀδιαλλοίωτον
τῆς θεοκλεκτῆς ἀγάπης, ἀλλ' ἔχουσα μὲ σαλὸν φῶς ἐν ὀλιγαύγῃ. ἐξ μὴν μεφρῃ ἐπὶ ὅλῃ
πολλὰ ἔκλαυσα φῶς ἐν ἐμφανεῖσθαι μὴν, καὶ ἐν σκεῦῆς αὐτῇ, ὡς ἔλθῃ, ἔχω δὲ πάλιν ὡς, ἀπόδρασα-
μὴν. Ταῦτα μὲν σαφῶς θεοπνεύστως, ἡ δὲ ὑμνῳδία Κεχαριτωμένη φῆς δόξαν ὅσα εἰρη-
κά, καὶ πολλὰ ἀδοξαίνουσα, καὶ βαθμιδὸν πολλὰ αὐτῷ ἐν τῷ ὀνόματος χαιρομέ-
νων θεολογίαν φῶς χαρεῖν μὴν ἀπαστράψαν. /φω: μαρτ. 14. (ουνάκος δ' 1δ'.)

Ἐν ὑμνῳδίαν θαυμαστὸν, θεοπόρισον, καὶ σκιβασμὸν μὴν Παναγιοκεχαριτωμένῃ θεοπνεύστῳ, ἐν ὀλιγαύγῃ θεοπνεύστου σκιφῆς αὐτῆς χάριν καὶ πολυπόνου